

Під час Великої Вітчизняної війни велику роль у розгромі ворога відіграла радянська артилерія.

Служба артилериста нелегка. На численних дорогах війни було чимало рік і інших перешкод, і артилеристам нерідко доводилося на руках переносити свої гармати під обстрілом ворожої авіації. Крім інших важливих навичок артилерист повинен бути досить грамотним спеціалістом, швидко орієнтуватися в обстановці на полі бою, приймати необхідні рішення.

За час війни мені пощастило воювати поруч з багатьма відважними і здібними артилеристами. Так, мій друг і земляк з с. Селевінці Немирівського району Іван Борисюк був командиром взводу

МОГУТНЯ ЗБРОЯ

45-міліметрових гармат. Коли на Курській дузі фашисти з допомогою хитрощів хотіли вивідати наші вогневі позиції і на тросі тягли макет танка, він і його підлеглі розгадали намір ворога і не дали жодного вистрілу. А коли почалися бойові дії, він також не поспішав стріляти, а підпускав ворожі танки поближче, і кожен вистріл досягав цілі. 5 липня 1943 року взвод Борисюка підбив 11 танків. За цей подвиг І. І. Борисюк був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

А. КЕДИК,
ветеран війни, колишній
командир гармати 579 артполку.